

Bir Kedinin Güvenini Nasıl Kazanırsınız

– AhmetZeytinci · 15 Nisan 2019

Kim demişse halt etmiş "Kediler Nankör"dür diye. Herhalde bu veciz sözü zamanında gönül gözü kör olan ve kedilerden nefret eden birisi uydurmuş olsa gerek. İş yerimizin olduğu mahallede onlarca kediyi ellerimiz ile besliyoruz üç beş kedi sever arkadaş ile lokantaların yemek artıklarına, günde bir iki lira verip önlerine koyuyoruz. İnanır mısınız şimdiye kadar hiç biri beni ne ısırdı, ne de tırmaladı. Ben de onları ısırmadım ve tırmalamadım çok şükür, aramız iyidir keratalar ile onu söyleyeyim. Hiç birine torpil yapmam, yemekler hep eşit şekilde dağıtılır ve yenir. Mekânımız Yaşar Bakkal. Sağ olsun Yaşar kardeşim çok emek verir kediciklere. Dedim ya biz de hiç kimseye torpil yok. Bazısı gelir, ayağıma dolanır mrr mrr mrrrr "Ağabey beni şu Yaşar bakkalın karavanasına dâhil etsene vallahi ayaklarına daha çok sürtüneceğim" der, ben hiç oralı olmam "Biz de torpil yok oğlum, İlla Yaşar Bakkal'ın karavanasına girmek istiyorsan iyi kedi olman yeterli" derim. Ona ve dahi hiç bir kediyeye torpil yapmadığımı gören kediler, geçen gün aralarında konuşurken duydum "Ne dürüst adam ya bu Ahmet ağabey hiç birimizi diğerine göre üstün tutmuyor hepimize eşit davranıyor hay Allah razı olsun" diyorlardı... Tabi bu konuşuklarına istemeden kulak misafiri olunca benimde koltuklarımın altı kabarmadı desem yalan olur. Ulan keratalar ne çok seviyorlarmış beni de haberim yokmuş...Çakır kedimizi trafik terörüne kurban verdik on beş gün önce öksüzleri bize kaldı iki tane. Aha da buraya yazıyorum bir daha da Çakır gibisi zor gelir bizim mekâna Denizciler Caddesine. Bir insan gibi koklaşır dertleşirdik garibimin ile... İşler kötü mü gidiyor git Çakır'ın yanına anlat sıkıntını, ayağına bir sürtünsün cümle dertlerin uçar gider kafandan ve de her bir yerinden vallahi de billahi sigaraya alkole gerek yok. Zaman zaman biz dinleniyor iken ya da çay içiyorken dükkâna da gelir makinelerin üstünde gezinirdi. Ben ona anlatırdım o da dinlerdi "Ya çakır ay sonuna iki tane sağlam dediğimiz çek vardı ödenmemiş be kızım ne yapsak da nasıl tahsil etsek maaş da vereceğiz işçilere." ben anlatıyorum o da mrr mrrr mrr...Geçen erkek kedilerden bir tanesi yakında ki bir lokantanın bahçesine tayin istedi. Adamlar bize yemek veriyorlar üç beş kuruşa ama bahçelerinde kedi istemiyorlar kesinlikle. Kediciği ikna edene kadar göbeğimiz çatladı "Olmaz oğlum oraya tayin olmaz seni istemiyorlarmış diyorum." dönüyor bana "Sen onları iyi tanıyorsun ağabey yap bize bir kıyak ben de sana miyav miyav der hem de dua ederim" diyor da başka bir şey demiyor...Şubat ve mart ayların da hali ile kedilerin azdığı, cinsel dürtülerinin doruğa ulaştığı zaman. O zaman bayağı bunalıyoruz işte erkek kedilerden. Tekir'i gelir "Ağabey şu minnoşu ayarlasana bana bizim de bir yuvamız olsun ben de baba olayım bu sene." peşine Sarmanı gelir "Ağabey şu siyah beyaz olanı bana ayarlasana, geçen sene benim yavruların hepsi arabanın altında telef oldu, bu sene de zürriyetim yürüsün." Ulan zibidiler kendi işinizi kendiniz halletseniz ya ben buranın çöpçatanı mıyım desem de çoğu zaman acırım hallerine aralarını yapmaya uğraşırız bakkal dostum Yaşar ile...Yeni modeller doğdu, ikinci parti, üçüncü parti de gelir daha ileri ki zamanlarda. Karavanaya dahil olanlar artıyor. Olsun gücümüz yettiğince besliyoruz işte yüksünmeden. Geçen bir tanesi gelmiş "Askere alıyorlar ağabey beni." dedi. Tanırım da eskilerin sağlam kedilerinden. Döndüm "Eee ne yapayım vatan borcu oğlum yapacaksın mecburen." dedim. Tekrar "Senin çevren geniştir biraz torpil morpil koysan da Güneydoğu'da ki karavanalara

mutfaklara gitmesek." dedi. Bir kızdım, bir sinirlendim. "Seni gidi kerata güneydoğuda ki askerin mutfağı mutfak değil mi, o karavana değil mi, orası da vatandan bir parça değil mi, batıya göndersek ya da denizci yapsak bir gemiye versek koşa koşa gidersin, hem de yemek seçmezsın oralarda." konuştuklarıma kızardı bozardı biraz "Doğrusun ağabey orası da vatan toprağı haklısın." Dedi.Geçen Hurşid Dayı merdivenden düşüp de vefat edince, yanında ki garibim Boncuk da haliyle yine sokaklara döndü ev ortamından. Neyse ki civarda kediciklere yuva olabilecek çok mekân var. Hem köpeklerden korunuyorlar hem de yağmurdan çamurdan kendilerini koruyorlar. "Takma oğlum kafana dedim Boncuğa Hurşid dayı öldüyse biz varız ya biz öldük mü bakarız sana en paşasından hatta ve hatta sucuklusundan kaşarlısından."Çok güveniyorlar bu keratalar bize çok, ah bir de şu sokakta ki zibidilere bir laf anlatsam da kovalamasalar olur olmaz yerde şu kedileri, büyüsünler de onlarda öğrenirler insandan başka nankör varlık olmadığını...